

Parochorum officio facta sit Jure Ecclesiastico *Ordinaria*. Nec refert, quod Ven. Beda in *cap. 10.* Luc. Glossa Ordinaria, & Leo IV. Papa dicant Parochos succedere septuaginta duobus Discipulis à Christo immediatè ad prædicandum missis: solùm enim innuere volunt, quod Parochi assumantur in Episcoporum adjutorium & supplementum, quemadmodum Discipuli illi missi fuerant in subsidium Apostolorum.

CAPUT III.

De Dignitate & Præcellentia Statûs Parochialis.

Colligitur hæc Statûs Parochialis dignitas & præstantia

tia ex eo quod potestas absol-
vendi à peccatis cæteraque Sa-
cramenta administrandi, quam
omnes Sacerdotes accipiunt, in
alijs sit *ligata*, & non nisi in ne-
cessitate, vel ex privilegio, aut
speciali commissione ab illis ex-
erceri possit; in Parochis verò
libera existat, *absoluta*, & *ordina-
ria*. Unde Synodus Romana IV.
sub Symmacho Papa *can. 6.* Pa-
rochos immediatè post Episco-
pos (& Canonicos Cathedrales,
utpote qui unum cum Episcopo
Corpus constituunt) legitur col-
locasse dicens: *Parochi post Epi-
scopos primi sunt, & solis Episco-
pis cedunt.* Theodulphus etiam
Episcopus Aureliensis, scribens
ad Parochos suæ Diœcesis in
Epist.

*Epist. cit. à
Christi &
Scienc. vep
dvi secund
off. Nec S.
diligentire
ne facta a
nij, apud
offic. Paro
do ait. Pa
cum dotin
quoscunq
antem E*

*Et qui
suarum C
tinet, m
Parochos
Molanus
cap. 14. tu*

Epist. cit. à Baronio ad annum Christi 835. eos sic alloquitur : *Scitote vestrum gradum nostro gradui secundum, & penè conjunctum esse.* Nec S. Rituum Congregatio dissentire videtur in declaratione facta anno 1611. die 15. Junij. apud Barbosam *part. 1. de offic. Paroch. cap. 9. n. 7.* quando ait. *Parochum digniorem locum obtinere debere & præcedere quoscunque alios presbyteros, non autem Ecclesia Cathedralis.*

Et quidem Canonicos Ecclesiarum Collegiatarum quod atinet, manifestè illis anteponit Parochos Doctissimus Joannes Molanus *lib. 2. de Canonic. cap 14.* cum ait : *Semper igitur Ca-*

nonici honorent Pastores, & sese coram DEO humiliter inferiores cognoscant; Et si prava quædam hujus sæculi Judicia aliud acclament: est enim Cura dignior Canonatu. Item habet Curatus administrationem majorem quæ præcedentiam inducit: Curæ quoque exercitium continet in se magnum periculum, cum sit ars artium, & tantò est pretiosior, quantò periculosior, nec omnis Sacerdos est idoneus ad Curam animarum &c.

Aliam rationem adfert Sanctus Thomas 2. 2. q. 91. art 2. ad 3. cum ait: *nobilior modus est provocandi homines ad devotionem per doctrinam & prædicationem, quàm per Cantum: & ideò Diaconi*
 &

& Prælati, quibus competit per prædicationem & doctrinam animos provocare in DEUM, non debent cantibus insistere, ne per hoc à majoribus retrahantur.

De Statu porrò Regulari nemini dubium esse potest, quin longe superetur à Conditione & Statu Parochorum, prout fusè ostendit Barbosa in Sum. Apost. decis. Collect. 557. ex Constitutione Clementis VIII. quæ incipit *Decet: Romanum Pontificem.* Et ratio clarè evincit; cum facultas prædicandi & Sacramenta administrandi competat Parochis *ordinariè principaliter, & ex officio*; Regularibus verò etiam quibuscunque non nisi in sola-

tium & sublevamen concessa sit
 Parochorum : Præstantiùs au-
 tem & longè sublimius est facere
 aliquid *ex officio* & *per se*, quàm
 solùm *ex commissione*, *privilegio*,
per accidens, & in sublevamen
 aliorum.

CAPUT IV.

De Merito & premio Statùs Parochialis.

Magnitudo Præmij & Meri-
 torũ Statùs Parochialis ex
 duplici capite cognosci potest:
 Primò ex Divinâ promissione
Daniel. 12. Qui docti fuerint,
fulgebunt quasi splendor firma-
menti, & qui ad Justitiam eru-
diunt